

for Tiden med nogen Haardhed ere udsatte for denne Straf, vente efter de Forhandlinger, som skulle foregaae her angaaende de Reformlove, som foreligge, saa er jeg bange for, at de ville komme til at vente længe; (Hør! Monrad: Ja, kom med et Lovforslag!) men det forekommer mig, at hverken Menneskelighedens eller Statens Interesser og ei heller Militair-Statens Interesser kunne opfordre hertil eller tilstede Saadant. „Kom med et Lovforslag!“ siger det høierverdige Medlem fra Nykjøbing (Monrad) (Hør!); men jeg troer ikke, at der i denne Sæstion længere er Tid til at komme med Lovforslag, ligesom jeg ogsaa maa bemærke, at der neppe er megen Anledning dertil; thi hvad vi ville, det er blot, at lægge den ærede Krigsminister, i Statens, i hans egen, i Militair-Statens Interesse, paa Sinde, omhyggelig at gjøre det, som vi ansee for at være hans Pligt, omhyggelig at vaage over, at haarde Straffe og Overgreb paa ældre Mand og Familiefædre blive anvendte saalidt og saa sjældent som muligt.

Formanden: Afslutning er begjert af følgende Medlemmer: With, Steen, Gram, Linnemann, Boserup, Neergaard, J. Knudsen, J. A. Hansen, Willens, Damgaard, Gottlob, Poulsen, Timm, Fenger, B. Schøler og Afsing.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev det med 37 Stemmer mod 24 vedtaget, at Afslutning af Forhandlingerne i Anledning af Interpellationen skulde finde Sted.

Formanden: Vi gaae derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen: Vedtagelse af Behandlingsmaaden af Forslag til Lov om Rystpolitiet's Ophævelse. Hvis intet afvigende Forslag gjøres, tør jeg antage, at det er Thingets Villie, at Lovforslaget gaaer umiddelbart til første Behandling (Ophold), hvilket saaledes er billigt.

Efter Dagsordenen vil der nu være at foretage 3die Behandling af Forslag til Lov om Afhændelsen af Hald Domaine; da intet Endringsforslag er stillet, skal jeg sætte Loven i

sin Heelhed under Forhandling. Rigsdagsmanden for Præstøe Amts 4de Valgfreds har Ordet.

Grundtvig: Da denne Sag var til 2den Behandling her i Thinget, tog jeg mig den Frihed at gjøre opmærksom paa, at der i Motiverne var fremhævet som Grund for Afhændelsen for Diebliffet, og en Afhændelse saa hurtig, at vi paa en fra Forretningsordenen afvigende Maade maatte nødes til at behandle denne Sag, at der var en vederhæftig Lysthaver, som ikke vilde vie længere indtil i Midten af Januar-Maaned, og i den Anledning tog jeg mig den Frihed at sige, at jeg havde hørt, at denne vederhæftige Lysthaver var en preussisk Officier, der ved sin Nærvarrelse som Fiende i Sylland havde faaet Lyst til at nedsette sig paa Slottet Hald, og jeg tog mig endelig den Frihed at erklære det som min fulde Overbeviisning, at, hvis det ganske eller ogsaa kun tildeels forholdt sig saaledes, saa vilde det være aldeles uærdigt for den danske Regjering at befatte sig med en saadan Lysthaver; da jo blandt Andet de mange Andragender, vi jo under vort forrige Sæde havde fra alle Rigets Dele om, at det dog endelig maatte forbydes Udlændinge uden Indfødsret, at erhverve Jord og Grund i Danmark — jeg siger, om end ikke disse Andragender hidtil have havt nogen anden Følge — enten fra Regjeringens eller Rigsdagens Side, saa maatte det dog synes mig aldrig have den Følge, at den første Gang derefter Regjeringen har en Eiendom at afhænde, den da bliver afhændet til en Udlænding og ikke alene bliver afhændet til ham, men det endog saa ansees for en stor Lykke, at man havde fundet en saadan Lysthaver. Da den ærede Finanzminister ikke var nærværende under Sagens 2den Behandling, vilde han maaskee nu oplyse Thinget lidt nærmere om den vederhæftige Lysthaver, som Regjeringen synes at have forskrevet sig til saa stærkt, at Intet uden Rigsdagens Forkastelse af Loven kan løse den.